

RUSKI INWALID

N^o.

127.

NIEDZIELA

3. Czerwca 1817.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Doniesienie. — Wiadomości krajowe: s Peterzburga. Królestwo Polskie: Roskaz dzienny do Woyska Polskiego. — Wiadomości zagraniczne: Niemcy. — Rozmaite wiadomości.

DONIESIENIE.

Redakcyia Gazety Ruskiego Inwalida w polskim ięzyku mając niemało czytelników którzy na potroczną się tylko podpisali prenumeratę, ma honor ostrzedz, iż ta kończy się z ostatniu dniem b. m; życzący przeto i na drugie potroczze odbierać takową gazetę, raczą się adressować do expedycji gazet do pocztamtu Peterzburskiego z wniesieniem 23 rubli assygnacyynych i przestaniem swego adresu. Mieszkance zaś stolicy raczą się udać, do Karola Kraja mieszkającego w domie Bremera pod liczbą 197 na placu Isakijewskim przeciw Raitszuli Konney Gwardyi. Zyczący mieć całkowite exemplarze począwszy od pierwszego Numeru, mogą się udać także do Karola Kraja przez pismo, przy dołączeniu czterdziestu rubli assygnacyynych zwyczajney roczney ceny prenumeraty, a odbiorą przez pocztę żądane początkowe numera, i na drugie potroczze nayakuratniey odbierać będą.

Redakcyia używszy sposobów od niey zależących, w celu uczynienia pisma tego interesowanem, iuż to co do czytelności i czystości druku i papieru, iuż co do wyboru wiadomości powiększey części krajowych, iako to: Rozmaitych tak Naywyższych iak Senackich Ukazów, Postanowień Rady Państwa, Wydarzeń Wewnętrznych Kraiowych, Literatury Rossyyskiej i Zagranicznej, oraz Wiadomości Zagranicznych, ma nadzieię, iż znajdzie taskawych czytelników, którzy tey pierwszey iskierce ich ięzyza w tych stronach dadzą sposobność zmocnienia się i nieprzeto zechcą ią przytłumić iż światło iey małe ieszcze i słabe.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S Peterzburga, 3. Czerwca.

Radca Kollegski Bóbiatyński niezaięty obowiązkem służby, przeznaczony iest do udziału Ministra przychodów i Skarbu dla osobnych poruczeń, z gażą 2000 rubli assygnacyynych na rok, mającą się wypłacać s kassy Państwa.

1817.

Radca Stanu Dubieński, Cywilny Symbirsk Gubernator, Naymilościwiewy mianowanym zosta Rzeczywistym Radcą Stanu, i przeznaczony na Gubernatora Cywilnego do Woroneka.

Kollegski Radca Turgienief w skutek swej proźby uwolniony iest od obowiązków Naczelnik obwođu komor celnych Brześcia-Litewskiego,

127

przyłączony do Ministerstwa przychodów i skarbu, dla przeznaczenia do innych obowiązków; namieysce zaś iego przeznaczony jest Pułkownik *Eopuchin* uwolniony od służby wojskowej dla ran, z zamianną stopnia Pułkownika na Radcę Kollegskiego.

Kollegski Radca *Samaryn* znajdujący się w służbie w Kollegii Państwa, *Najmiłościwiey* mianowany Szambelanem Dworu Jego Cesarskiej Młści.

Znający się przy Jego *Cesarzewicowskiewy Młści Wielkim Xiążęciu Konstantym* Pod-Koniuszy 7ey klasy *Michel* najmiłościwiey wyniesiony jest do klasy 6ey.

Lista osob składających Komitet Towarzystwa Biblijnego Rossyyskiego na rok 1817.

Prezes Towarzystwa, zarządzający sprawami wyznań obcych, Radca Tayny Xiążę A. N. *Gallicyn*. Vice-Prezes J. W. *Serapion*, Metropolita Kiiowski. J. J. W. W. *Ambroży*, Metropolita Nowgorodzki i Peterzburski. *Michał*, Arcybiskup Czernichowski i Nieżyński. *Serafin*, Arcybiskup Twerski i Katiński. *Job*, Arcybiskup Katerynosławski, Chersoński i Taurycki. *Doziftey*, Arcybiskup. J. W. *Siestrzenczewicz Bohusz*, Metropolita kościołów Rzymsko-Katolickich znajdujących się w Rossyi. J. W. *Joannes*, Arcybiskup Ormiański. Rzeczywisty Tayny Radca Hrabia W. P. *Koczubey*. Rzeczywisty Tayny Radca A. K. *Roziemowski*. Rzeczywisty Tayny Radca M. J. *Danaurow*. Wielki Marszałek Dworu R. A. *Koszelew*. Rzeczywisty Tayny Radca W. S. *Tamara*. Minister spraw wewnętrznych rzeczywisty Tayny Radca O. P. *Kozodawlew*. Radca Tayny K. J. *Hablitz*. Jenerał-Porucznik Hrabia K. A. *Liwien*. Radca Tayny Z. J. *Karniejef*. — *Dyrektorowie Komitetu*: Rektor Peterzburskiej Duchowney Akademii Archymandryt X. *Filared*. Rektor Peterzburskiego Duchownego Seminarium Archymandryt X. *Innocenty*. Nauczyciel przepisów religii w Korpusie Kadetkim Jeromonach *Teofil*. Proboszcz Kaząńskiego Katadralnego kościoła Xiądz *Heronim Pawski*. Paroch kościoła Sergiewskiego Xiądz *Dymitr Malinowski*. Opat *Mangen*. Luterskiego wyznania Pastor kościoła *Sey*. Anny *Reymbot*. Luterskiego wyznania Pastor kościoła S^o. *Piotra Folbort*. Radca Tayny Baron *Vietinghof*. Rzeczywisty Radca Stanu N. D. *Zulkowski*. Rzeczywisty Radca Stanu S. *Dzunkowski*. Rzeczywisty Radca Stanu F. *Łabzin*. Rzeczywisty Radca Stanu N. J. *us*. Radca Kollegski A. A. *Leniwcow*. Radca

Stanu J. O. *Tymkowski*. Rzeczywisty Radca Stanu *Galachow*. Radca Stanu P. P. *Pomian Pezarowius*. Radca Kollegski E. B. *Aderkas*. Radca Nadworny R. J. *Hablitz*. Assessor Kollegski M. S. *Pilecki*. Pierwszey giełdy kupiec D. J. *Markietów*. Obywatel Petrozawodski K. E. *Mezujef*. Głacki 2ey giełdy kupiec P. A. *Czetychin*. — *Kassyer*: Członek Towarzystwa Biblijnego Peterzburskiego J. J. *Szmidt*. — *Sekretarze*: Rzeczywisty Radca Stanu W. M. *Popow*. Rzeczywisty Radca Stanu A. J. *Turgienijef*. — *Do Niemieckich korrespondencyi* Sekretarz Gubernski K. K. *von Pol*. — *Pomocnik Sekretarza*: Kollegski Sekretarz N. J. *Sierów*.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

ROZKAZ DZIENNY DO WOJSKA POLSKIEGO.

W Kwaterze Główney w Warszawie
dnia 13 Maja 1817.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Umieszczeni zostaią.

Za okazaną zdadność i gorliwość w służbie. w *Piechocie*. W pułku 5. Strzelców pieszych, przykommenderowani do tegoż pułku, Porucznik Jan Kasprzykowski i Podporucznik Stanisław Szeptycki.

Wykreśleni zostaią z Kontrol.

w *Piechocie*. Dowódzca 2. Brygady, 1. Dywizyi Piechoty, Jenerał Brygady Hornowski, zmarły w dniu 26. b. m. — Dowódzca pułku 7. liniowego, Pułkownik Grotowski, zmarły w dniu 7. b. m.

w *Jeździe*. Z pułku 3. Ulanów, Kapitan Morawski, który będąc wysłany za Remontą do Rossyi, niedał przeszło miesiąc żadney o sobie wiadomości.

W skutek przedstawienia Jenerala kommenderującego Dywizyą.

Otrzymie Dymissyę z pensyą.

Dla słabości zdrowia.

w *Piechocie*. Z pułku 4. Strzelców pieszych, Major Rynarzewski.

Otrzymią Dymissyę.

Dla słabości zdrowia.

Z tegoż pułku, Kapitanowie: Ignacy Dunin, Dionizy Szulski i Franciszek Januszynski; Porucznicy: Grzegorz Czerniewski, Józef Jasinowski, i Antoni Szałkiewicz, oraz przykommenderowany do tegoż pułku, Kapitan Kobylański.

Dla nieznaomości Regulaminu Piechoty.

Przykommenderowany do pułku 4. Strzelców pieszych, Porucznik Radecki.

Oddaleni zostaią ze służby.

Dla nieczynności i niedostatku gorliwości.

Z tegoż pułku, Kapitan Ignacy Jakubowski, Porucznik Antoni Kozieradzki, Podporucznicy: Fryderyk Bukowski i Wincenty Stuart, oraz przykommenderowany do tegoż pułku, Porucznik Boski.

NACZELNY WÓDZ

(Podpisano) KONSTANTY
W. X. R.

*Postanowienie Namiestnika Królewskiego
w Radzie Stanu o obowiązkach służących.*
(Dalszy ciąg)

§. 36. Domy i tak zwane kantory zleceń, gdzie starający się o służbę zgłaszać się zwykli, mają zostawać pod baczny i ciągłym dozorem Policji.

§. 37. Trudnienie się stręczeniem czeladzi łącznie z utrzymywaniem szynków, tudzież schadzki i przesiadywania tam służących pod pozorem starania się o służbę, dozwalanemi być nie mają.

§. 38. Prezydent Muncypalności i Policji co do miasta *Warszawy*, a Kommissye Woiewódzkie co do mnych miast, przepiszą szczegółowe prawico i rozporządzenia porządkowe, do miejsca i potrzeby stosowne, względem osób trudniących się stręczeniem, tak co do ich liczby i kwalifikacyi, iako też co do sposobu skutecznienia swey dla publiczności usługi, zgodnie z urządzeniami policyynemi.

§. 39. Oznaczą równie stosowną ilość płacy, iakową stręczący za swą usłużność pobierać mogą; wymagający wyższej opłaty nad przepisaną przez Policją, nietylko to, co nadebrał, zwrócić będzie zagniony, ale nadto za każdą razą karze policyney zł. pol. 6, lub iednodniowego aresztu podpadnie.

T Y T U Ł III.

O wzajemnych obowiązkach Panów i Służących.

O d d z i a ł I.

O warunkach i skutkach umowy.

§. 40. Od zobopolnych umów i ugody zależą stosunki wszelkich zobowiązań i należytości między panami i służącymi, które obustronnie dopełnionemi być mają.

§. 41. Umowy i ugody między panem czyli panią a służącymi zawierane szczególnie i wyraźnie oznaczać powinny zapewnienia co do rodzaju służby, przeciągu czasu teyże, ilości zapłaty i zobowiązań względem stołu lub strawnego, tudzież odzieży czyli liberyi.

§. 42. Umowy na piśmie lub ustnie zawierane być mogą.

§. 43. Ugoda iest zawartą, gdy służący lub służąca podęymie się obowiązków, do których się godzi, przestaje na przyrzeczonych sobie z strony pana lub pani warunkach, i tym końcem przyyymie zadatek.

§. 44. Ilość zadatku zależy od zwyczaju miejscowego, lub też od umowy.

§. 45. Zadatek potrąca się zwyczajnie w zasługach, i jeśli się inaczej nie umówiono.

§. 46. Względem przeciągu czasu służby stanowi zobopolna ugoda. Umowa w tey mierze w miastach, stosownie do zwyczajów miejscowych, i wzajemney dogodności stron umawiających się, na lata, kwartały, i miesiące zawierana być może.

§. 47. Dzień wniycia w służbę nowego sługi iest terminem wyycia z służby dawnego.

§. 48. Dla porządku i zapobieżenia sprzeczkom i niedogodnościom wynikającym z opoźnień służących, i nieregularnego przybywania do służby, ustanawiają się w zwyczajnych służbach kwartalnych dni 2. Stycznia, 2. Kwietnia, 2. Lipca, i 2. Października, iako termina stałe, w których służący do swych powinności stawić się winni

§. 49. Służący, mimo ugody i zatrzymanego zadatku, w swym czasie dla bałamuctwa iedynie do służby niestawiający, w miarę uznaney swey winy, stosowney karze policyney ulegnie.

§. 50. Jeżeli służący w kilku miejscach razem służbę przyjął, ten pan ma pierwszeństwo do niego, jeżeli go trzymać zechce, który pierwey dał zadatek; innym zadatki zwrócone być powinny.

§. 51. Przyymujący kilka w iednym czasie zadatków, oprócz zwrotu nieprawnie wziętych, za oszukaństwo, podług prawa ukaranym być ma.

§. 52. Przed terminem i bez poprzedniczego wypowiedzenia ani pan służącego oddalić, ani służący służby opuścić nie może, chyba za wzajemnem zezwoleniem, lub w przypadkach niżej §§. 71, 73, i 90 wyszczególnionych.

§. 53. Czas do wypowiedzeń obustronnych oznacza się w rocznych służbach na miesiące trzy.

W kwartalnych, na miesiąc ieden.

W miesięcznych, na dni piętnaście przed terminem.

§. 54. Jeżeli z żadney strony wypowiedzenie w ustanowionym czasie nie nastąpiło, służba uważa się za przedłużoną na taki przeciąg czasu, na iakowy poprzedniczą ugoda była zapewniona.

O d d z i a ł II.

O powianościach osób w służbie zostających.

§. 55. Służący powinni się zachować w służbie wiernie, trzeźwo, pilnie, i z należytém dla Pana i Pani i ich familii uszanowaniem.

§. 56. Wszelkie rozkazy pana, lub tego, który w imieniu pańskiem zarządza, z zupełném posłuszeństwem i szczerością uskutecznić, tudzież do

rozporządzeń i zwyczajów wewnętrznych w domu zaprowadzonych stosować się są obowiązani.

(*Dalszy ciąg pozwney.*)

Z Lublinia, 21. Maia.

Wiadomość o stracie publicznego Męża nie może być obojętną dla kraiu. — Felix Grotowski Pułkownik dowódca pułku 7go piechoty liniowej, Orderów krzyża wojskowego Polskiego, Siew Anny i Legii honorowej Kawaler, od dzieciennych lat prawie w różnych częściach świata walczący o byt i honor narodu, okryty chlubnymi bliznami, tu w Lublinie po kilkodniowej chorobie skończył pełne zasług i wszystkich cnot życie w dniu 19ym b. mca. — Wojsko, mające na czele swém szanownego Jenerała Brygady Zoltowskiego, wszelkiego stopnia Urzędnicy cywilni, liczne obywatelstwo, i wszystko prawie, co życie, assistowało smutnemu pogrzebu obrządkowi, a ięki i łkania officerów i żołnierzy, prawie głuszące modły Duchowieństwa, są największym dowodem ważności straty, i wielką dla żyjących do prawego życia pobudką. — Zbyt wczesnie śmierć Grotowskiego wydarła, bo umarł w roku życia 39. Surrogat *Woiakowski*, Kanonik *Łopiński*, w duchu religii, a Podpułkownik *Uziębto* w duchu Rycerskim wystawili wymownie i czule cnoty i zasługi zmarłego. — Przyjaciel szczerzy, a dawny współ-towarzysz broni, łącząc tylko swoje ze łzami osierociałey familii, cnotliwej żony i walecznego wojska, tkliwą serca własnego w tém smutném doniesieniu składa nieodżałowanemu, a czci swoiey dla niego, i żalu pamiętkę.

D. P. K. W. L.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

N I E M C Y.

Z Wiednia, 20. Maia.

Towarzystwo Dobroczynności Damskie, którego pomyslnego wpływu doświadczamy już od lat sześciu, ogłosiło drukiem zdanie sprawy s czynności swoich w roku 1816. Cesarz Imśc przy tem zdarzeniu zaszczyił następującem pismem gabinetu Hrabinę Maryią Annę de *Dietrichstein*, Prezydującą w Towarzystwie.

« Kochana Hrabino de Dietrichstein!

Z ukontentowaniem widziałem wyborne użycie zbiorów będących skutkiem chwalebnych usiłowań Towarzystwa. Ja się spodziewam iż tak W Pani, iak inne osoby biorące udział w staraniach służących do wzrostu Towarzystwa, które tak wielu znalazło nasladówców, już w Państwie moiem, już w krajach zagranicznych, przez pamięć tak na

uczynione przez Was ważne usługi, iak przez wdzięczność tylu nieszczęśliwych których cierpienia ułożone zostały przez tę z waszey strony pomoc, nie zaniechacie i nadal chwalebnych i dobroczynnych usiłowań, których dowodziłyście dotąd s taką gorliwością.»

W Wiedniu 1817 roku Maia 8. dnia.

FRANCISZEK.

Z Sztutgardu, 25. Maia.

Ministerstwo wyznań i oświecenia publicznego ogłosiło następujące doniesienie.

« Kiedy Xiążę Prymas, Arcybiskup Ratusboński, Biskup Konstancyeński i. t. d. zakończył życie, Król Imśc udał się s proźbą do stolicy Rzymskiej aby Administracyia duchowieństwa powiatów *Wirms* i *Spire* składających dotąd Dyecezyią Konstancyeńską, była poruczona tym czasowie nim sprawy kościelne Królestwa ostatecznie skończone będą Xięciu *Hohenlohe*, Biskupowi *Tempskiemu* i Wikaryuszowi ieneralnemu. Oyciec Święty odpowiedział żądaniom Króla i przez Breve 26. Marca r. b. utwierdził Xięcia *Hohenlohe*, Administratorem tymczasowym Duchowieństwa powiatów Katolickich, składających wspomnioną Dyecezyią.»

« Ponieważ przez to, wszyscy Duchowni i poddani Królestwa Katolicy, podlegli są Wikaryuszowi będącemu w kraiu, podaje się to w skutek rozkazu Królewskiego pod dniem 19. b. m. do publiczney wiadomości, dodając, iż układy tyżące się spraw Duchowieństwa kościoła Katolickiego przedłużane będą z dworem Rzymskim aż do ostatecznego okonczenia.»

W Sztutgardzie, 20. Maia 1817 roku.

Minister wyznań i oświecenia publicznego
DE WANGENHEIM.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

W Kopenhadze krąży od kilku dni pisemko, niemające na sobie imion ani Autora, ani typografa. Celem iego iest pochwała *Bonapartego*. Tytuł następujący: *Bonaparte Jedyny, przez iednego s przyjaciół prawdy; w Skandynawii 1817.*

— W Londynie pokazują osobliwszych iakichś czworonożnych zwierząt, złowionych w Ameryce północney na brzegach *Missouri*. Zwierzęta te bardzo są łagodne, i łatwo przywykają do człowieka; nazywają ich *Wapity*. Doktor *Leach* który w towarzystwie *Linneuszowskim* czytał niedawno rozprawę o nich, rozumie, iż w klimacie naszym złatwością mogłyby być utrzymane, i w rozmaitych posługach zastąpiłyby koni.